

sygnatura akt VIII Gz 57/14

Bydgoszcz, dnia 8 maja 2014 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Jamiołkowska

Sędzia SO Elżbieta Kala

Sędzia SR delegowany do SO Wiesław Łukaszewski - sprawozdawca

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy wszczętej z urzędu

przy udziale (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz J. S.

o wpis zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym

w przedmiocie zażalenia uczestnika J. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 26 listopada 2013 r. sygn. akt BY XIII Ns-Rej KRS 9042/13/735

postanawia:

- 1) oddalić zażalenie uczestnika,
- 2) kosztami postępowania wywołanymi zażaleniem obciążyć uczestnika J. S. oraz uznać je za wniesione w całości.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego odrzucił skargi uczestników (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz J. S. na postanowienie referendarza sądowego z dnia 19 sierpnia 2013 r., w którym orzekł z urzędu o wykreśleniu danych dotyczących prezesa zarządu w/w

spółki (...). Skargę na to orzeczenie wnieśli uczestnicy zarówno spółka jak i J. S.. Zarządzeniem z dnia 5 września 2013 r. każdy ze skarżących został wezwany do uiszczenia kwoty 100 zł tytułem opłaty sądowej od skargi, a ponadto do podpisania pism oraz złożenia ich odpisów, w terminie tygodniowym z pouczeniem o rygorze odrzucenia skarg. Zobowiązanie to każdemu z uczestników zostało doręczone ze skutkiem na dzień 27 września 2013 r. w trybie art. 139 § 1 kpc. W odpowiedzi w dniu 4 października 2013 r. wpłynęła jedynie opłata w kwocie 100 zł uiszczona przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. W pozostałym zakresie zarządzenie Sądu Rejonowego nie zostało wykonane, a zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy odrzucił skargi uczestników na podstawie przepisu art. 398" § 5 kpc, powołał się ponadto na stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 4 maja 1967 III CZP 30/67 (OSNC 1968, nr 3, poz. 34) oraz wyroku z dnia 10 marca 1993 r. I CRN 19/93 (OSNC 1993, nr 11, poz. 205), gdyż niezuzupełnienie w terminie braków środka zaskarżenia jakim niewątpliwie jest skarga uzasadnia jego odrzucenie.

Zażalenia na to postanowienie skutecznie wniósł uczestnik J. S.. Zarzucił, że wydane ono zostało z naruszeniem prawa i jest krzywdzące dla skarżącego i spółki. Ponadto, iż uniemożliwiono uczestnikowi postępowania wypowiedzenie się co do zebranych materiałów oraz przedstawienie wniosków.

Sąd Okręgowy zważył, że zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Rejonowy nie naruszył prawa, lecz prawidłowo je zastosował.

Skarżący zapomina, że został prawidłowo wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 19 sierpnia 2013 r., poprzez zapłatę 100 zł opłaty sądowej, podpisanie pisma z dnia 29 sierpnia 2013 r. i przedłożenie jego odpisu, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Sąd doręczył wezwanie na prawidłowy adres, który uczestnik podaje w swoich pismach również w zażaleniu z dnia 20 grudnia 2013 r. Skarżący nie podniósł żadnych zarzutów co do nieprawidłowości w działaniu poczty, która przesyłkę wysłała 6 września 2013 r. dwa razy awizowała. Słusznie zatem Sąd Rejonowy odrzucił skargę zaskarżonym postanowieniem. Podkreślić zwłaszcza należy, że Sąd nie mógł nadać biegu skardze, która nie została podpisana, a jest to podstawowy wymóg formalny każdego pisma procesowego (tak art. 124 § 1 pkt 4) kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc) nie tylko skargi na orzeczenie referendarza, Ponadto jak wynika z dyspozycji przepisu art. 126² § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata.

W konsekwencji skarżący sam pozbawił się możliwości merytorycznego rozpoznania jego zarzutów i zapoznania się przez Sąd z jego stanowiskiem.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i w zw. z art. 13 § 2 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc.